

"Ja he toivat Hänen tykönsä lapsia, että Hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia. Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi Hän ja sanoi heille: "Salilkaa lasten tulla Minun tyköni, älkääkään estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta. Totisesti Minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle." Ja Hän otti heitä syliinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä."

Mark.10:13-16

Jeesuksen elämässä sattui ja tapahtui. Ihmiset olivat ymmärtäneet, että tuossa persoonassa oli jotain tavattoman hyvää, ja he halusivat tuoda myös omia lapsiaan kokemaan ja näkemään, millainen Jeesus oli. Ajattelepa, jos sinäkin olisit ollut yksi näistä pienistä lapsista, jota vanhemmat rohkaisivat: "mene vain, käy tervehtimässä Jeesusta"!

Nuo pienokaiset eivät varmastikaan arvanneet, millaisen miehen luokse he olivat tulossa. Jotkut heistä saivat istua Jeesuksen sylissä, ja se oli mykistävän mukava kokemus. Ehkäpä jokin lapsista juoksi kokemansa jälkeen kaverieittensa luokse ja innoissaan selitti, että "minä sain istua parantaja-Jeesuksen sylissä ja Hän siunasi minua"! – Mietipä, miten lapsi voisi innoissaan kokea tilanteen. Lapsi oli kuullut ehkä vanhempien puhuvan paljon Jeesuksesta, ja että Hän olisi kenties se luvattu Messias. Nyt Jeesus oli kulmassa lähettyvillä, ja heidän suuri tilaisuutensa oli tullut. Ehkäpä pieni lapsi oli haaveillut, että *saisinpa puhua Jeesuksen kanssa, tai viettää edes hetkisen tuon hyvän miehen äärellä!* Hänestä puhutaan pelkkää hyvää ja Hän parantaa kaikki sairaatkin!

Innoissaan lapsi sitten juoksee Jeesuksen luokse, vaan pettytty kovasti, kun hänen ilonsa pilataan. Aikuiset miehet Jeesuksen lähettyvillä alkavat sysätä lapsia kauemmaksi sanoen, että Jee-

suksella on nyt paljon tärkeämpääkin tekemistä. Jeesus huomaa tämän, ja voi sitä iloa lapsen sydämessä, kun hän kuulee Jeesuksen sanat: **"Salilkaa lasten tulla!"** – Heti innokkaat pikkupojat ja tytöt ryntäävät Jeesuksen ympärille ja voi sitä ilon purkausten ja äänien määrää, kun Jeesus siunasi hymyillen heitä! Joku aremmista lapsista tuli niin tavattoman hyväälle mielelle, kun Jeesus silitti hänenkin hiuksiaan!

Lopulta Jeesus kääntyy aikuisten puoleen ja sanoo: *Katsokaa nyt näitä suloisia lapsia! Viattomia, puhtaita ja elämälle niin avoimia! Heidän kaltaisten on taivasten valtakunta!* Ehkä jokin aikuisista tyrmistyi mielessään Jeesuksen sanoista. Olihan hän koko elämänsä käyttänyt, päästäkseen miehen asemaan, joka saisi hallita ja vallita ympäristöään, mutta nyt Jeesus tulee ja opettaa, että tällaiset, kun lapset ovat, ovatkin jotain suurta ja tärkeää!

Useat Jeesuksen puheet saivat kuulijat täysin hämilleen, sillä Hän ei opettanutkaan, kuten kirjanoppineet ja fariseukset. Hänestä kumpusi viisautta ja jotain niin syvällistä, että sellaista ei ollut Israelissa vielä kohdattu.

Kerta toisensa jälkeen Jeesuksen kuulijat joutuivat nöyrytymään Hänen sanojensa edessä. Oma uho, luulo ja opit eivät toimineetkaan ja nyt Jeesuksella oli jotain, mitä koko kansa niin syvästi kaipasi! Tämä ei ole muuttunut yhtään noista ajoista, vaan yhä vieläkin Jeesus on ainut lääke tämän maailman kipuihin ja kärsimyksiin. On vain niin, että meidän uskonnollistenkin ihmisten on toisinaan niin vaikea käsittää, että Jeesuksessa Kristuksessa saamme elämän veden virrat, eli toisin sanoen, kaiken, mitä elämiseen ja jumalisuuteen tarvitaan. (Joh.7:38, 2.Piet.1:3)

Tahtoisitko sinä nöyrytyä tänään lasten kaltaiseksi? Entä, jos unohtaisimme hetkeksi oman uhomme ja oikeassa olemisemme ja tulisimme vain Jeesuksen jalkojen juureen siunattaviksi! Jospa tänään ymmärtäisimme, että Jeesus on todellakin "tie, totuus ja elämä," ja ottaisimme Hänen siunauksensa vastaan - unohtaen sen, mitä olemme saavuttaneet ja mitä mistäkin tiedämme. Jeesukseen on kätkeytynä kaikki tiedon ja viisauden aarteet, (Kol.2:2-3) ja siksi meidän on hyvä tulla Hänen eteensä, täytyäksemme Hänen Hengellään. Paavali suhtautui juuri

näin, asettaessaan itseään Jeesuksen eteen. Hän luki kaiken menneen - opintonsa ja saavutuksensa - tappioksi ja roskaksi Kristuksen tuntemisen rinnalla. (Fil.3:8) Vasta silloin olemme Hänen lapsiaan.

"Sillä minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljoo suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan." Matt.5:20

Lukiessamme alussa olevaa Raamatun kertomusta, voimme vain sielumme silmin nähdä lasten iloa ja riemua Jeesuksen ympärillä. Lapsethan ovat aitoja ja elävät siinä hetkessä missä ovat. Raamattu vertaakin usein uskovaisuutta Jumalan edessä lapseuteen, jota saamme olla Jeesuksen kautta. Tahtoisitko sinä kokea Jumalan lasten vapautta, iloa ja riemua? (Room.8:21) Taivasten valtakunta tulee olemaan täynnä iloa ja riemua Pyhässä Hengessä (Room.14:17) ja siksi meidän olisi syytä jo täällä ajassa totutella siihen ilmapiiriin.

Uskothan minua, taivaaseen ei ole muuta tietä kuin, että tulemme lasten tavoin - avosylin vastaanottaen - Jeesuksen tarjoaman lunastuksen ja pelastuksen. Hänessä on elämisenme ja Hänessä saamme kerran astua iankaikkiseen elämään. Annathan siis sovittaa itsesi Jumalan kanssa!

(2.Kor.5:20)

"Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssa-perillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme." Room.8:14-17

